

Q U Æ S T I O M E D I C A

Cardinalitiis disputationibus manè discutienda in Scholis
Medicorum die Jovis 20. Martii.

M. CLAUDIO DE FRADES, Doctore
Medico, Præside.

An Mulieri gravida conducit deambulatio?

I.

FOE MINA, in cujus eleganti fabrica partes inter se omnes cum quodam lepore consentiunt, non est Naturæ *napéuGaons*, imò suis ipsa numeris omnibus perfectum & expletum Animal ab illa intenditur, quæ luculentum suæ dedit specimen industriæ, dum in eam ut sui delicias, tot veneres & Gratiarum ornamenta congestit. Hæc, quanquam Animæ nobilitate Viro non inferior, ab eo tamen Animi viribus plurimum dissentit, & dotes possidet longè diversas, sicut quod in ipsa concinnum, venustum, politum & comptum apparet, id ipsum in Viro effœminatum, fractum, molle & abjectum habeatur. Neque etiam partium tantummodo generationi inservientium situ & numero, sed & earumdem structurâ, frigidiorique & humidiori totius Corporis temperie à Mare discernitur. Hæc digna Conjugis amplexibus, ejusque adjuta consortio, in se ipsâ generat, multumque confert ad opus omnium maximè naturale: una enim cum sanguine, quem, antequam huic operi navet operam, ut superfluum & solâ copiâ excrementitium singulis mensibus excernere solet, semen quoque sufficit atque subministrat, quod non semper virili postponitur: utrumque non animatum, utrumque prolificum est, & è solis testibus decedit, ad quos longo viæ tractu per vasa sinuosa arte singulari Naturæ purior sanguis amplissimis spirituum copijs commitatus appellit, ut morâ diuturniore materis seminis præparetur, præparata à testibus rapiatur innatâ proprietate, ut unicuique parti Corporis insitum est, proprium & sibi conveniens alimentum attrahere, more stirpium, quæ cognatum humorem & sibi magis familiarem ex parente omnium Tellure sugunt & dulciter proleant.

II.

UT promittunt divitias quas non exhibent pauperes. Alchymistæ, dum Auri sacrâ fame luridi ac penè enecti, alibi quam

in fodina confici atque fabricari contendunt : sic illi parum sui sunt memores, & magno conatu magnas nugas dicunt, qui alium ab Utero locum Homini generando substitui posse nimium Credulis persuadent. Jaceret sanè divina vis insita semini, nisi mirabili Uteri virtute suscitaretur, ubi, velut in solâ humani diverforij cellulâ, necessari concurrunt Apparatus; unique huic parti nobilissimæ innata Virtus est semen proliciendi, in actum promovendi, suoque sinu & complexu amabiliter fovendi : Atque ex Parentis utriusque nexu & consuetudine, seminis ab utroque emissi integritate, arctaque illius intra fundum Naturæ feracissimum retentione, & retenti promotione ad officium, tantæ molis Opus exurgit, & prægnans evadit Mulier; Cujus graviditas non ex solo ventris tumore, aut menstruorum suppressione, non ex oculis sublividis, aut urinarum substantiâ colore & sedimento, sed ex Factus motu, ut certo & indubitato Hominis inchoati inditio, dumtaxat agnoscitur, qui recipit & adipiscitur in Utero tanquam in verâ vitæ Officinâ nutrimentum, accretionem, maturitatem, & sui Carceris impatiens ex illius latebris tandem emergit, ut lucem suavissimam aspiciat.

III.

MULIEREM utero gerentem velut agmine facto pravorum affectuum Ilias confestim invadit : modo ex depravata appetentiâ variorum premitur desiderio, quæ interdum aut acida aut acerba aut acria & salsa sunt : modò expetit testas, carbones, veteres pannos & alia peregrina & à Naturâ profus abhorrentia : Modo illam fatigant & affligunt animi deliquia, gravedines, Capitis dolores & dentium acerbissimi, screatus frequens, Nausea ; vomitio quoque plerumque comitatur eorum maximè humorum qui in præcordiis coacundaverint ; flatus sæpissimè permulti circum claustra fremunt, qui distendentes abdomen sævissimos cruciatus inferunt ; Totum denique Corpus, iners, plumbeum, languidum, importunâ lassitudine fractum fatiscit : Hæc & aliæ gravissimæ quæ independent procellæ, crebrò ortum repetunt ex vitioso quodam recremento ob suppressos menses ventriculi tunicis impaëto, aut ex impuris vaporibus ; Nec rarò quoque contingunt Prægnantis incauta vitio, quæ & nimio languescit situ & pigritiâ, & omnis generis cibis indulget ac sese ingurgitat, quorum plerisque malè creditur; undè suæ quasi libidini relictî humores, nec amplius edomiti à Naturâ, quæ penitus incumbit conformationi & perfectioni fœtus, magnâ copiâ coacervantur, & obstructions pariunt, nec non expiratione prohibita putredinem, & ferocem in dies induentes indolent magnas strages edunt ubicumquæ ponunt vestigium, cunctaque intus diruunt & turbant, ex quibus febres variæ ac infinitæ penè calamitates erumpunt.

QUEM AD MODUM qui nullis se Corporis motibus exercent, & inertiae quietique perpetuae se totos addicunt, crassitie & gravitate Corporis enervati, deteriori valetudine fruuntur, ut quos occupat & obruit uberrimus excrementorum proventus, quae calorem nativum intercipiunt, Corpus refrigerant, & morbis frigidis atque humidis materiam suggerunt. Sic gravissima sibi importat mala gravis Mulier, dum à quacunque Corporis exercitatione prorsus abducitur, sibi & foetui non parum amica & salutari. Causam Sanitatis conservatricem agnoscit pars Medicinæ salubris motum & exercitationem: æquis illius legibus impunè nemo refragatur: Non finit ergo quemquam, cujuscumque sit ordinis & conditionis, absque magno sui detrimento, se totum dedere quieti, languori & desidia; his vitiis ipsamet Natura reclamat. Sic recens natis agitatio in cunis tenet locum exercitii, qui jam uteri latibulis conclusi, motu & calcitratu instituerant exercitationis cujusdam rudimenta: pueris competunt lusus & cursus temperati, adultis & robustis pila palmaria, venatio, equitatio; senibus ut jam effoetis & imbecillis, gravis Mulieribus, convalescentibus & nondum è morbo recreatis, deambulario. Istæ exercitationes cuique ætati & temperamento congruentes & idoneæ, ad prosperam valetudinem iter munitum ac exploratum exhibent, quarum scilicet virtute & beneficio gravium propulsantur ægitudinum incommoda, quibus ob ventilationem occasio præciditur; Nec non excrementa discutiuntur, suâ exuperantiâ morâ & cunctatione perniciem aspersura visceribus; Calorque nativus solutus & liber redditur vegetior, alimentorum concoctio distributio nutritioque fit felicior, & functionum integritas totiusque Corporis robur prodit.

V.

SUOS Foetus & maternos patitur Manes, dum ad rem suam parum attenda gravis Parens, veterno torpet & hebescit ignaviâ, amplamque excrementorum segetem congerit, quorum colluvie & contagione sordescit & inficitur salutare Foetus pabulum, cujus benignitate destitutus, pravè nutritur, languorem vitiosamque constitutionem contrahit & labem, quæ, quamvis ipsa cupiat Salus, nusquam eluitur. Sic caducis principiis satus, & inops vitalis fundi, nascitur iniquis conditionibus, ὅσους ἐκ μητρὸς νοσέει εἰν. Felix ille è contrario, qui toto gestationis tempore ex puro & laudabili sanguine materno, ut primo sui alimento, vim ortus sui duxerit & temperaturam in morbos nequaquam proclivem, ut non minus bonâ constitutione, quam fortunarum possessione gaudeat. Foetus ergo magnos percipiet sanitatis fructus, neque huic & sibi felicitatem

4

exiguam accerferet gravida Parens, si servatâ idoneâ victus lege, cæterisque ad hunc statum requisitis, moderato corporis motu se exerceat, non quidem veſtatione in curru, quæ frequentiores abortus ciet, Mulieri vacanti ad tædium demulcendum præſcribendâ; non aliis laboribus ſeu exercitiis, Pueris, adultis & robuſtioribus conceſſis, in quibus Corpus nimium agitur; verùm deambulatione cuique graviditatis tempori accommodatâ, per vias tritas, planas, à Solis ardoribus tutas, Platano cœlibe conſperſas & opacas, cujus uſu jucundo in gratiam redit cum alimentis ſalubribus, corpus univerſum nonnihil incaleſcit & ventilatur, onuſtum levatur, ac ſuperfluis plerisque vacuum evadit, facilis fit & libera ſpiratio, omnis laſſitudinis ſenſus caſtigatur; Cauſaque tot affectuum quibus graviditas opportuna eſt, quaſi ſtatione relictâ, diſſipatur & evaneſcit: Quæ demùm artubus poſſimum inferioribus, uteri ligamentiſ, mulculis abdominis vigorem qui ſufficiat ventris oneri, firmitatem & alacritatem procurat: hinc vires ſe proferent ante omnia labori partus ſuſtinendo pares, qui naturalis conditiones ſortitus, haud dubiè, Lucinâ etiam non opem ferente, fauſtum habebit eventum, & Prægnans pulchrâ faciet ſe prole parentem.

Ergo Mulieri gravidæ conducit deambulatio.

Afferebat Pariſiis PONTIUS MAURIN, Pariſinus
Baccalaureus Medicus, A. R. S. H. 1681.

Pariſiis, Apud Franciſcum Muguet, Regis & Facultatis Medicinæ
Typographum.